

ct

La tràgica mort de la barbuda

de
Ruth Vilar

(fragmento en catalán)

Els fets tenen lloc a les acaballes dels anys 20 del s. XX. Som al cor d'un bosc: una petita clariana rodona dona pas al arbres espessos, que s'apleguen en espirals i laberints. Amb prou feines s'hi coneix un camí tímid, poc trepitjat. A la dreta de la clariana hi ha un porxo construït amb fusta.

PRIMERA PART: AVERANYS

0

(Fosc)

BARBAMEC

S'acosta el moment, s'acosta el moment. Cada segon que passa ets més a prop! Cada corda que penja, cada vidre que es trenca, cada misto que crema ets més a prop! El temps. El temps corre. Abans corria jo. Darrere de tots. Ara deixo que ho faci el temps. T'espero. No falta gaire. Nen o ancià? Estrany o amic? Qui seràs tu, el primer que caurà al meu parany? Vindràs per aquest camí, casualment o no, perdut o buscant-me. Caminaràs fins a la casa. Dubtaràs si has d'entrar-hi o no, si pots fer-ho o no. Si està o no permès. Miraràs a banda i banda, i hi entraràs. Hauràs comès un error.

I

CORB

Som aquí. Jo i vostès. Jo primer. Jo hi era primer, vull dir. No estic per protocols, avui, però encara m'hauria esmentat darrera de vostès. Vostès i jo, vull dir. Si no fos que jo hi era primer, és clar! Per educació, perquè es formessin una opinió agradable de mi, de la meva correcció i urbanitat. No hauria tingut res a veure amb vostès, en realitat; no ho hauria fet amb l'ànim de complaure'ls, bé, sí per complaure'ls però no perquè es sentissin complaguts, sinó perquè em veiessin complaent. Som aquí. Jo, que fa dies que vaig arribar, per precaució, i vostès, que han apurat fins l'últim minut, que no han pres posició fins fa pocs instants. I, tanmateix, si l'esdeveniment té lloc a l'hora assenyalada, en seran tan testimonis com jo. Com jo!, que porto anys guaitant els estels i desenvolupant complexos càlculs matemàtics per precisar-ne el moment amb un marge d'error de pocs segons.

Vostès, són aquí per casualitat? Vull dir, els ha avisat algú? No m'explico com podria haver passat, fa deu anys que... I mai ningú no... Però bé, una filtració sempre és possible. Són periodistes, doncs? No? Siguem francs, no deixa de ser sospitos que s'hagin instal·lat precisament aquí precisament ara. No tenen l'aspecte d'un grup d'excursionistes. Van a collir bolets? A dibuixar falgueres? Tampoc no són doctes observadors del futur... o sí?

Algú de vostès ha vaticinat el que aquí, en breu, ha de succeir? Si és així, no se n'amagui, no! Per mi serà un plaer estrènyer la seva mà amb la meva! Seríem germans de predicció! Suposaria una confirmació de la meva última tesi! No? Ningú? Això sí que és un contratemps.

Malgrat tota la meva saviesa i la meva dedicació, res no m'assegura que la tragèdia que jo he previst s'esdevingui... La seva presència que ho enrareix tot em provoca aquest malestar. Perquè si el succés té lloc, vostès, vostès, tafaners oportunistes, assistiran al mateix espectacle que jo. Pitjor encara: si res no succeeix, assistiran a l'espectacle del meu ridícul. Per què havien d'aparèixer? Què fem aquí, vostès i jo?

XII

(El BARBAMEC serra alguns dels esglaons de l'escala que puja al terrat.)